

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-המצניע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
כוחלת משום צובעת, גודלת ופוקסת - משום בונה.	אלא אמר רבי אבהו: לדידי מפרשא לי מיניה										!	◇	צה.	
וכי דרך בנין בכך?											?		צה.	
איין											!		צה.	
(בראשית ב) ויבן ה' אלהים את הצלע מלמד שקילעה הקדוש ברוך הוא לחוה והביאה אצל אדם, שכן בכרכי הים קורין לקלעיתא בניתא.	כדרשר רבי שמעון בן מנסיא:										!	◇	צה.	
גודלת כוחלת ופוקסת, לעצמה - פטורה, לחברתה - חייבת.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר:											■	◇	צה.
אשה לא תעביר סרק על פניה, מפני שצובעת.	וכן היה רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי אלעזר:											■	◇	צה.
החולב והמחבץ והמגבן כגרוגרת	תנו רבנן:											■	◇	צה.
המכבד, והמרבץ, והרודה חלות דבש, שגג בשבת - חייב חטאת, הויד ביום טוב - לוקה ארבעים, דברי רבי אלעזר.	[רבי אלעזר]										◆	■	◇	צה.
אחד זה ואחד זה אינו משום שבות.	הכמים:										◆	■	◇	צה.
חולב משום מאי מחייב?	רב נחמן בר גוריא איכלע לנהרדעא, בעו										^	◇	צה.	
משום חולב.	אמר להו: [רב נחמן בר גוריא]										!	◇	צה.	
מחבץ משום מאי מחייב?											^		צה.	
משום מחבץ.	אמר להו: [רב נחמן בר גוריא]										!	◇	צה.	
מגבן משום מאי מחייב?											^		צה.	
משום מגבן.	אמר להו: [רב נחמן בר גוריא]										!	◇	צה.	
אמרו ליה: רבך קטיל קני באגמא הוה.											○		צה.	
אתא שאיל בי מדרשא	[רב נחמן בר גוריא]										○		צה.	
חולב חייב משום מפרק, מחבץ חייב משום בורר, מגבן חייב משום בונה.	אמרו ליה: [בי מדרשא]										■		צה.	
המכבד, המרבץ והרודה חלות דבש, שגג בשבת - חייב חטאת, הויד ביום טוב - לוקה ארבעים, דברי רבי אלעזר.	[רבי אלעזר]											■	◇	צה.
מאי טעמא דרבי אלעזר - דכתיב (שמואל א יד) ויטבל אותה ביערת הדבש וכי מה ענין יער אצל דבש? אלא לומר לך: מה יער, התולש ממנו בשבת - חייב חטאת, אף חלות דבש הרודה ממנו בשבת - חייב חטאת.	רבי אלעזר:											■	◇	צה.
אמימר שרא זילחא במחוזא, אמר: טעמא מאי אמור רבנן - דילמא אתי לאשווי גומות, הכא ליכא גומות.	[אמימר]											■	◇	צה.
רבא תוספאה אשכחיה לרבינא דקא מצטער מהבלא, ואמרי לה מר קשישא בריה דרבא אשכחיה לרב אשי דקא מצטער מהבלא												○	◇	צה.
לא סבר לה מר להא דתניא:	אמר ליה: [רבא תוספאה/ מר קשישא בריה דרבא]										?		צה.	
הרוצה לרביץ את ביתו בשבת מביא עריבה מלאה מים ורוחץ פניו בזוית זו, ידיו בזוית זו, רגליו בזוית זו, ונמצא הבית מתרביץ מאליו.	[דתניא]										?	■	◇	צה.
לאו אדעתא.	אמר ליה: [רבינא/רב אשי]										○		צה.	
אשה חכמה מרבצת ביתה בשבת. והאידנא דסבירא לן כרבי שמעון - שרי אפילו לכתחלה.	תנא:											■	◇	צה.
התולש מעציץ נקוב - חייב, ושאינו נקוב - פטור.	[ת"ק]											◆	■	צה.
פוטר בזה ובוה.	רבי שמעון:											◆	■	צה.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה O מעשה-story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-המצניע		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
פוטור בזה ובוה	רמי ליה אביי לרבא, ואמרי לה רבי חייא בר רב לרב: תנן רבי שמעון:												♣	◇
אלמא: נקוב לרבי שמעון כשאינו נקוב משוי ליה													♣	◇
אין בין נקוב לשאינו נקוב אלא להכשיר זרעים בלבד	ורמינהו, רבי שמעון:												♣	◇
לכל מילי - רבי שמעון כתלוש משוי ליה, ושאיני לענין טומאה - דהתורה ריבתה טהרה אצל זרעים, שנאמר (ויקרא יא) על כל זרע זרוע אשר יזרע.	אמר ליה: [רבא/רב]												!	◇
שורש כנגד נקב מה לי אמר רבי שמעון?	בעא מיניה ההוא סבא מרבי זירא:												♣	◇
אישתיק ולא אמר ליה ולא מדי.	[רבי זירא]												○	
ומודה רבי שמעון שאם ניקב בכדי טהרתו.	זימנא חדא אשכחיה דיתיב וקאמר: [רבי זירא]												♣	○
השתא שורש כנגד נקב בעאי מינדך ולא אמרת לי ולא מידי, ניקב בכדי טהרתו מיבעיא?	אמר ליה: [ההוא סבא]												♣	◇
ומודה רבי שמעון שאם ניקב למטה מרביעית.	אביי, ואי איתמר להא דרבי זירא - הכי הוא דאיתמר:												!	◇
חמש מדות בכלי חרס:	רבא:												♣	◇
ניקב כמוציא משקה - טהור מלטמא גיטטרא, ועדיין כלי הוא לקדש בו מי חטאת.													♣	◇
ניקב ככונס משקה - טהור מלקדש בו מי חטאת, ועדיין כלי הוא להכשיר בו זרעים.													♣	◇
ניקב כשורש קטן - טהור מלהכשיר בו זרעים, ועדיין כלי הוא לקבל בו זיתים.													♣	◇
ניקב כמוציא זיתים - טהור מלקבל בו זיתים, ועדיין כלי הוא לקבל בו רימונים.													♣	◇
ניקב כמוציא רימונים - טהור מכלום. ואם הוקף צמיד פתיל - עד שיפחת רובו.													♣	◇
שמעתי כלי חרס שיעורו כמוציא רימון.	רב אסי:												♣	◇
שמא לא שמעת אלא במוקף צמיד פתיל.	אמר ליה רבא:												♣	◇
והא רבא הוא דאמר מוקף צמיד פתיל עד שיפחת רובן													♣	◇
לא קשיא, הא - ברברבי והא - בזוטרי.													!	◇